

Họp Khóa I & 2

Một vài hình ảnh

1. Người chồng gây duy nhất đi dự đại hội : Cụ Nguyễn Thị Ngọc Thương. Cụ Thương chồng gây thông thả bước vào hội trường. Khác hẳn so với ngày tôi gặp, năm 2006 tại Vancouver BC, cụ gầy yếu, nay cụ mập mạp, đường bệ, đẹp lão. Theo sát sau cụ là người cháu. Cụ Thương tuổi già, nhưng trí nhớ thật tuyệt vời. Mười lăm năm trước, vợ chồng Châu Văn Nghiệm, chị Hồng Hoa, chị Thương và mấy đứa cháu ngủ tại nhà tôi một đêm. Vậy mà khi gặp vợ chồng tôi, chị hỏi : “ Chú Quang mạnh khỏe không ?” Tôi trả lời : “ Chị làm rồi, tôi là Huỳnh Kiêm Hưng.” Chị Thương quay qua vợ tôi và nói : “ Cô Thanh mạnh khỏe không ?” . Chúng tôi cười vui vẻ.
2. Thụ Nhân khóa I duy nhất đến từ Việt Nam : Vũ Trọng Thức. Nhiều bạn nói :” Gặp ngoài đường, nhận không ra. Mất hẳn hình thức và nội dung của thủ môn đội bóng tròn Viện Đại Học Đà Lạt “. Theo tôi, nửa thế kỷ, hình thức tàn phai là dĩ nhiên. Còn nội dung thì chưa chắc. Đi tour đến Las Vegas, tôi bảo vợ chồng Thức : “Đi theo người cầm cờ, coi chừng lạc “. Người đông như kiến, cờ thì năm sáu cái chạy ngược chạy xuôi của những đoàn du lịch khác. Vợ chồng Thức đã theo kịp đoàn. Có 6 người không theo kịp, phải đi taxi để trở về khách sạn. Trong số người đi lạc có chị Mừng, phu nhân Nhữ Văn Trí.
3. Phu nhân của Nguyễn Ngọc Châu ngộ ra rằng : Trong tình bạn, Hột Vịt quý hơn châu ngọc. Trong buổi họp mặt khóa I & 2, Tiêu Khải Đăng nói với Châu :
  - Tôi thấy anh quen, nhưng không nhớ tên
  - Nguyễn Ngọc Châu
  - Không nhớ
  - Châu Hột Vịt
  - Nhớ rồi, nhớ rồi. Ở 75 Võ Tánh phải không ?

Tiêu Khải Đăng và Châu ôm nhau.

Tôi nhắc Châu : “ Coi chừng vợ mày nghe “ Châu trả lời :” Tao phải sống lại thời trai trẻ của tao chứ “. Sở dĩ, tôi phải nhắc Châu vì một sự việc xảy ra như sau “ Trong buổi họp mặt giữa TN Seattle và Portland, nhiều người gọi Nguyễn Ngọc Châu là Châu Hột Vịt. Chị Châu giận và nói :” Chồng tôi là ngọc châu : viên ngọc quý. Các anh coi thường hạ giá thành hột vịt.” Seattle và Portland không ai dám gọi Châu Hột Vịt. Trong buổi họp mặt 1 & 2, nhiều người gọi Châu Hột Vịt trước mặt chị Châu. Chị Châu vui vẻ chấp nhận. Trong phần giới thiệu tham dự viên, Phan Thanh xưng danh : “ Nguyễn Ngọc Châu, biệt danh Châu Hột Vịt, Portland Oregon”. Tôi thấy chị Châu cười hả hê, cười sung sướng, cười hoan lạc, cười hạnh phúc. Chị Châu đã ngộ ra rằng : Trong tình bạn, hột vịt quý hơn châu ngọc.

4. Lạc Kim Anh con sói già Úc Châu. Sở dĩ tôi gọi Lạc Kim Anh là con sói già. Lý do, con sói Úc Châu nuốt sống ba con cừu non Cali : Võ Kim Toàn, chị Phụng (phu nhân của cố thụ nhân Nguyễn Khoa Văn) và một thân hữu tôi không biết tên. Trong bốn ngày trên chuyến đi biển, bốn cụ ngang nhiên mở sòng tứ sắc. Kết quả ba con cừu non hoàn lại tiền cho chuyến bay Melbourne – Cali ? ? ?. Nhưng con sói Úc Châu đã bị tôi hạ đo ván. Cụ Lạc Kim Anh tuyên bố : “ Nữ sinh viên khóa I, ai cũng biết tôi và ngược lại, tôi biết tất cả nữ sinh viên khóa I “. Tôi mở phone và cho cụ Lạc Kim Anh coi một tấm ảnh và nói : “Đây là cựu sinh viên tốt nghiệp cử nhân CTKD, khóa I, hiện ở Seattle, có tên Văn T. Chị

nói đúng tên người này, tôi thưởng \$ 10.00 US (mười), nói trật phạt uống một ly nước. “ Kết quả, Lạc Kim Anh 5 lần, Nhan Ánh Xuân 3 lần, Võ Kim Toàn 2 lần : không ai nói trúng. Ngày 14 tháng 10 là ngày cuối đại hội, cụ Lạc Kim Anh nói :” Tôi chịu thua, tôi uống 2 chai nước lớn. Ông nói cho tôi biết tên của người đó là gì ?” Tại bàn ăn, có vợ chồng Lạc Kim Anh, vợ chồng Phạm Thị Sáng, tôi công bố tên người trong hình. Đây là hình người cựu sinh viên khóa I. Ai là người đầu tiên nói trúng, tôi thưởng \$10 US. Nói sai phạt uống một ly nước. Dĩ nhiên trừ TN Seattle, Lạc Kim Anh, Phạm Thị Sáng.

5. Những Thu Nhân mặc áo chim cò. Trước 1975, có một thời, giới phong lưu Sài Thành thường mặc áo vẽ chim, hoa lá hay nhiều màu sắc thường được gọi là áo chim cò. Áo bỏ ngoài quần. Những thu nhân sau đây mặc áo chim cò, bỏ ngoài quần làm tăng sức sống trẻ trung, màu sắc và vui tươi của buổi họp mặt : Trần Quốc Tôn, Trần Quang Cảnh, Trần Đắc Đạt, Nguyễn Viết Dũng, Lưu Văn Dân, anh George phu quân chị Phùng Thị Bích Sơn ... Riêng Trần Ngọc Phong ăn mặc và phong cách của đại danh ca nhạc cổ điển.
6. Nguyễn Đình Cận phát tướng. Cận đồng dạc tuyên bố trước bạn bè :” Mập mới xứng đôi với bà Xuân. “ Vợ chồng Nguyễn Đình Cận thật đẹp đôi : hai đứa đều tròn tròn và lúc nào cũng vui tươi, tâm đầu ý hợp : Vợ chồng Cận đi cruise đến gần 30 lần : ăn sáng, ăn trưa, ăn chiều, ăn tối ... nên nặng ký.
7. Tôi đến bàn tiệc để gặp vợ chồng Triết Gia Lê Xuân Nho. Vợ chồng Nho trông tươi tắn, khỏe mạnh. Sau vài lời thăm hỏi, Nho cho biết chị Lang đau chân di chuyển khó khăn. Trong suốt thời gian 6 giờ, tôi thấy Nho chỉ rời bàn tiệc một lần để đi chị Lang đi restroom.
8. Trần Văn Hùng (Hùng Râu) và tôi gặp nhau. Nay, Hùng chẳng còn râu cũng chẳng còn tóc. Tôi hỏi Hùng : “ Cạo đầu, tu tại gia ?” Hùng trả lời :” Ít tóc nên cạo trọc luôn “. Nay thì Hùng ăn nói điềm đạm nhẹ nhàng khác hẳn ngày xưa hăng hái, xốc vác, sẵn sàng tranh luận.
9. Anh Hùng Cô Đơn Phạm Chí Thành. Ngày xưa, Thành ứng cử ban đại diện CTKD, Tổng Hội Sinh Viên VDH Đà Lạt nhiều lần, chưa lần nào anh đắc cử. Anh đơn độc, không thuộc phe nhóm nào. Nếu ngày ấy, anh thân cận bên cha Lập, anh có thể sánh ngang bằng Lê Đình Thông. Thành là người duy nhất ở cạnh cha Lập lúc ngài lâm chung. Thành cũng là người sáng lập ra ngày truyền thống VDH Đà Lạt ngày 19 tháng 12. Hôm nay, tôi thấy anh

vui tươi, mặt mày hồng hào, tinh thần anh ổn định sau những năm khủng hoảng : Một phần lớn cũng nhờ bạn bè ở Nam Cali.

10. Siêu nhân Nguyễn Kim Hùng. Hùng mở tim nhiều năm trước. Ai cũng nghĩ sức khỏe của anh không tốt. Nhân kỳ họp mặt này, tôi thấy Hùng có sức mạnh của siêu nhân. Tôi phải ở lại nhà Hùng hai ngày, lý do chuyến bay tôi bị hủy do Seattle bị bão. Võ Thành Xuân đến đón tôi đi cà phê Kobe. Hùng từ chối và nói “tao đi đây một chút”. Năm giờ chiều Hùng điện thoại hỏi tôi ăn gì để hấn mua về. Tôi thấy trên bàn còn nhiều đồ ăn nên nói không cần mua gì hết. Một lúc sau, tôi thấy mình là một thằng ngu. Đáng lẽ, tôi phải nói Hùng mua đồ ăn về để hấn có trách nhiệm đem thức ăn về nhà. Tôi nói không cần, nên Hùng không còn trách nhiệm. Hùng đi đâu thì ai cũng biết. Sáu giờ sáng hôm sau, Hùng về nhà. Không cởi giày, không nghe tôi nói, không nhìn thấy tôi, lặng lẽ bước thẳng vô phòng. Bảy giờ sáng, Hùng gọi tôi ra ăn sáng. Tôi nhìn Hùng. Tóc còn rậm, không có một sợi tóc đen, tóc màu bạch kim óng ánh. Da mặt hồng hào. Hấn không có vẻ gì mệt nhọc của một người thức đêm. Hùng vừa dán mắt vào iPad, vừa ăn. Tôi hỏi :” Mi đọc gì ?” Hùng trả lời :” Luyện chương “. Thức ăn của hấn cũng đặc biệt, do hấn tự chế : một tô đầy thịt bò, gà, heo của những ngày hôm trước nấu chung. Hấn ăn hết tô thịt với một ổ bánh mì. Hùng là một siêu nhân, tôi khẳng định và Phan Thạnh cũng đồng ý (vợ chồng Phan Thạnh ở nhà Hùng thời gian đại hội). Tôi hỏi chị Tánh, vợ Hùng

- Anh Hùng còn uống rượu không chị.
- Không, không rượu, bia cũng không
- Thuốc lá ?
- Đã giảm. Trước đây 2 ngày ba gói. Nay một ngày một gói
- Đánh bài.
- Tuần nào cũng đi casino. Có khi, đi hai ba ngày.

Hùng có quyết tâm của một siêu nhân : “Chiến đấu một mắt, một cò. Hoặc Hùng vét hết tiền của chủ casino, hoặc Hùng thua hết tiền.” Sáng nay, tôi thấy chị Tánh đưa tiền cho Hùng. Chị Tánh nói với tôi :” Đưa tiền cho anh mua thuốc “. Tôi không biết mua thuốc lá hay thuốc chữa bệnh. Hôm qua, chủ casino đã vét sạch tiền trong túi Hùng. Tôi cũng có phần trách nhiệm là từ chối để hấn mua thức ăn.

11. Thụ nhân có tinh thần lạc quan nhất : Hoàng Kim Long. Ngồi tại cà phê Kobe, nghe kể: Hoàng Kim Long không biết thắng xe chỗ nào, nhưng anh dám nhận lái xe van 15 chỗ ngồi trong chuyến viễn du của TN Nam Cali đến Bắc Cali. Tinh thần lạc quan, thân xác anh khỏe mạnh, thơ anh trong sáng. Long đã truyền tinh thần lạc quan cho TN Cali.
12. Một nữ TN chưa một lần gặp, nhưng nếu thấy sẽ nhận ra chị là ai. Chị xuất hiện trên màn ảnh Tinic 1 & 2 như một minh tinh màn ảnh. Trong phòng hay ngoài trời, chị thường đeo cặp kính đen to và đội mũ. Phu quân của chị là một trong vài người thành công nhất khóa I về mặt tài chánh. Anh là Bắc Kỳ, nhưng tính tình giống người Nam Bộ : nghĩa hiệp, giúp đỡ mọi người tận tình, luôn là mạnh thường quân của các chương trình, kế hoạch. Hôm nay, chị cùng phu quân đi quanh phòng tiệc như ứng cử viên tổng thống Mỹ gặp cử tri. Tôi được hân hạnh phu quân của chị bắt tay, nhưng không được anh hỏi “How are you” như ứng cử viên TT Mỹ. Anh không nhận ra tôi ... Anh quên tôi hay tôi thay đổi nên anh không nhận ra.
13. TN thể hiện tinh thần bạn hữu thắm thiết nhất. Anh TN này thường đội mũ thám tử. Gặp người thân quen, anh không bắt tay, nhưng ôm ghì người bạn và tuôn trào tưởng như không dứt về những kỷ niệm. Trong buổi họp mặt, anh thường cầm ly rượu và đi đến những bàn chung quanh để cụng ly với những bạn TN, nhờ vậy buổi họp mặt sôi động và thắm tình TN hơn.

14. Người trọng tuổi nhất dự họp mặt Khóa 1 & 2 là thầy Trần Long, năm nay thầy 88 tuổi (1928)
15. Người nhỏ tuổi nhất khóa I dự họp là Phạm Kim Song, sinh năm 1947. Nhiều người nghi ngờ tuổi thật của Phạm Kim Song. Trước đây, Nguyễn Hữu Dục nhiều lần khẳng định với tôi anh là người nhỏ tuổi nhất khóa I. Dục không đi dự đại hội. Theo tôi, Trịnh Bình Nam là TN khóa I nhỏ tuổi nhất đi dự đại hội lần này.
16. Người trẻ mãi không già dự họp mặt. Vĩnh Tây không đi dự. Cao Lương Hiển và Trần Quang Vinh trẻ mãi không già : tóc còn đen không nhuộm, da cổ còn chưa nhăn. Người nữ TN còn tươi trẻ đến không ngờ là Nguyễn Thanh Tuyền.

Nội dung Chương Trình họp mặt.

Phần này không cần viết vì đã quá nhiều hình ảnh về buổi họp mặt đưa lên Tinc 1 &2 của Nguyễn Viết Dũng, Phạm Bá Vương, Vĩnh Hộ (do Nguyễn Thanh Nhân đưa lên), Nguyễn Thị Thiên Nhiên, Nguyễn Đình Cận ... Tôi chỉ đưa ra vài nhận xét sau :

1. Võ Thành Xuân đã mời được hai MC tài giỏi. Phan Thạnh và Lưu Văn Dân soạn chương trình kỹ lưỡng, đầy đủ, ăn nói hoạt bát duyên dáng của Đại Học Sĩ.
2. Ăn uống phủ phê và ngon. Võ Thành Xuân tuyên bố : Cho ăn thả dăng. Mười giờ ăn điểm sấm. Mười bốn giờ ăn trưa.
3. Có mặt của thầy cô Trần Long và thầy Ngô Đình Long làm không khí buổi họp mặt ấm cúng và trang trọng. Thầy Ngô Đình Long lần đầu tiên dự đại hội.
4. Người trình diễn đủ thành phần : TN A, TN B, TN C, Thân Hữu. Buổi họp mặt khóa CTKD I & 2, nhưng có mặt của cả Văn Khoa (Bửu Bình, Phạm Bá Đức, Hoàng Kim Châu), Sư Phạm (Nguyễn Đình Cường).
5. Lô độc đắc của mục xổ số là một bức tranh do chị Thiên Nhiên vẽ và tặng ban tổ chức. Người trúng số độc đắc là vợ chồng Huỳnh Nhân Khiêm.
6. Nội dung buổi văn nghệ gồm : Tân nhạc, ca cảnh, vọng cổ, đố vui, kể chuyện tiểu lâm, xổ số trúng thưởng. Chỉ có màn giới thiệu ban nhạc Leviathan là gợi nhớ khóa I. Còn những mục khác không liên quan đến Đà Lạt, không kỷ niệm khóa I & 2. Nhưng theo tôi, đâu cần nhắc lại những kỷ niệm. Lý do, mỗi tham dự viên đều đem đến buổi họp mặt một Khung Trời Đà Lạt. Quang Du Ca tâm sự trong bài Về Đây Nhé : ” *Hẹn em nhé, người em rất ngoan, rất hiền khô. Năm áo người xưa bước vào chốn cũ cứ mơ hồ* “. Nhìn thấy người xưa, tôi thấy cả Đà Lạt xưa. Thấy Tâm Sún, Nguyễn Thị Thiên Nhiên tôi nhớ Lữ Quán Thanh Niên, Quán Cơm Xã Hội. Thấy Trần Quang Cảnh, Lê Thanh Tâm, tôi nhớ nhà tiền chế bằng sắt SIVIDA trước giảng đường Spellman. Thấy Vũ Trọng Thức, Hoàng Kim Long, Nguyễn Đình Cận tôi nhớ những buổi chiều trước giờ cơm, mọi người tụ tập tại sân bóng chuyền, bóng rổ trong Đại Học Xá. Thấy Nhan Kim Hòa, tôi lại nhớ Tam Quái và đường Võ Tánh dẫn đến VĐH Đà Lạt. Thấy Trần Khánh Tuyết, Trần Văn Chang, Bùi Thị Ngọc Nga, Hoàng Kim Châu, tôi nhớ đem ra mắt Phong Trào Du Ca tại giảng đường Spellman ... vân vân và vân vân... Nhìn người này, tôi nhớ đến người kia vì một người mang hình ảnh của nhiều người khác. Thấy Trần Phú Hữu, tôi lại nhớ đến Hoàng Ngọc Nguyên, Tăng Hoàng Thời, Lê Xuân Nho, Đan Đình Soạn, Phan Thạnh. Sáu anh này họp lại sẽ thành Đào Cốc Lục Tiên, tranh luận dài thẽ kỹ cũng không chấm dứt. Thấy Nhan Ánh Xuân, tôi nhớ Mai Kim Đình, Nguyễn Văn Sơn, Đoàn Tấn Nhung. Thấy Phan Thạnh, tôi nhớ Hồ Phán, Trương Duy Hào và Nhóm Nước Mắt Mẹ (Nguyễn Quang Tuyền, Trần Trọng Thức, Đoàn Công Chánh Phú Lộc). Thấy Trần Đắc Đạt, tôi nhớ Dương Thành Sương, người đồng môn tử

trận trong đêm Việt Cộng tấn công Trường Đại Học CTCT. Thấy Nhữ Văn Trí, Nguyễn Viết Dũng, Trần Tiến Tuấn, Nguyễn Mạnh Phước, Trần Anh Tuấn, tôi nhớ Lê Đường, Lê Thương, Võ Văn Hoá, Lê Văn Quang, Phạm Ngọc Quỳnh của Toán Hướng Đạo Thủ Nhân ... vân vân và vân vân ...

Như vậy cần ghi nhắc lại nhiều kỷ niệm. Buổi họp mang tính cách văn nghệ nên cốt vui là chính.

Sơ Sốt

Buổi họp mặt dài hơn 6 giờ. Trừ hai giờ ăn còn 4 giờ văn nghệ. Thời gian dài nhưng không đủ vì tuy Ban Tổ Chức có qui định thời lượng của một màn trình diễn, nhưng vẫn bị vượt quá. Có nhiều màn trình diễn dài. Thí dụ :

- Phan Thạnh và Lưu Văn Dân : Giới thiệu tham dự viên (mục này dài hợp lý)
- Thanh Tuyền và Kim Toàn : Đố vui có thưởng, nhạc cảnh, dân ca
- Lưu Văn Dân : 3 mục (một bài hát, 2 truyện 1 vân)
- Em ruột của Huỳnh Nhân Khiêm : hai bài tân nhạc của chính tác giả
- Nguyễn Đình Cường : hai bài tân nhạc
- Thủ Nhân C Hoàng Hương Trang: hai bài tân nhạc

Do đó có người đã ghi danh theo lời kêu gọi của ban tổ chức mấy tháng trước ngày họp đã không được mời lên trình diễn. Thí dụ : chị Lạc Kim Anh chuẩn bị rất kỹ tiết mục của mình. Trong chuyến đi Grand Canyon chị được mời giúp vui, nhưng chị từ chối. Chị nói với mọi người, chị có hai truyện vui dành riêng cho khóa I. Chờ mãi không được mời. Gần 16:00 giờ, Phan Thạnh mời chị Kim Anh lên sân khấu thì chị và phu quân đã ra về. Người thứ hai là Nguyễn Hoàng Nhi lúc đầu e ngại sức già nên từ chối lời mời của Võ Thành Xuân, sau hào hứng với không khí của buổi Họp Mặt, anh Nhi lại đồng ý. Có người mền mộ giọng hát ấm của anh hỏi :” Sao chưa thấy lên sân khấu “. Anh Nhi trả lời :” Sắp đến lượt “. Phan Thạnh tuyên bố chương trình chấm dứt. Nhi vẫn chờ đợi ...

Kết Luận :

1. Họp mặt ngày 7 tháng 10 năm 2016 của khóa 1 & 2 CTKD là họp mặt đông nhất từ trước tới nay và sau này. Ngày 7 tháng 10 năm 2016, ngọn lửa Thủ Nhân khóa 1 & 2 rực sáng cực đại để sau này nhỏ dần và tàn lụi. Đó là qui luật của tạo hóa. Chỉ mong ngày tàn lửa lâu dài ...
2. Xin cảm ơn Võ Thành Xuân, Phạm Bá Đức, Hoàng Kim Long, Nguyễn Ngọc Tiên, Phan Thạnh, Lưu Văn Dân ... đã tổ chức buổi họp mặt thành công tốt đẹp và Phạm Bá Vượng, Nguyễn Viết Dũng, Vĩnh Hộ, N. P. Bửu Bình cung cấp nhiều hình ảnh về buổi họp mặt.
3. Xin cảm ơn các diễn viên : Phan Thạnh, Lưu Văn Dân, Võ Kim Toàn, Nguyễn Thanh Tuyền, Bùi Thị Ngọc Nga, Trần Ngọc Phong, Bửu Bình, Nguyễn Ngọc Tiên, Hồng Trần (phu nhân Trần Đắc Đạt), chị Hồng (phu nhân Trần Quốc Tôn), Thủ nhân C Hoàng Hương Trang (con của Hoàng Kim Châu), và các thân hữu đã đem lại niềm vui cho ngày hội.
4. Cảm ơn tất cả tham dự viên đã đem lại hơi ấm và hình ảnh VĐH Đà Lạt xưa thân thương.